

Ministerrådsordförande A. St. Kosygina Sveriges besök April 1973

KOHN, Eli

Korrespondent

351103

Yedioth Ahronoth

Jou

PRESSKORT

Innehavaren av detta kort är ackrediterad vid utrikesdepartementets presskvartär i gamla riksdagshuset. UTRIKESDEPARTEMENTET

Manfred Nilsson

Manfred Nilsson
Chef för UD:s pressbyrå

PASSERKORT

8996

Gäller för tillträde till område som polisen avspärrat för allmänheten, dock med de inskränkningar som särskilt föreskrivits eller meddelats av tillståtgörande polisman. RIKSPOLISSTYRELSEN

Lennart Printz

Lennart Printz
Chef för polisavdelningen

Press- och passerkortet är personligt. Vederbörande förutsättes på polisens begäran kunna legitimeras sig, t.ex. med sedvanligt presskort, pass eller annan identitetshandling som är försedd med foto

VAR GOD VAND!

ENGLISH ON THE OTHER SIDE!

החתימה של קוסיגין

מתנססת על תעודת העיתונאי המיוחדת, שניתנה לכתב הישראלי עלי כהן, שסיקר את ביקורו של ראש-ממשלת ברית-המועצות בשוודיה. כהן וקוסיגין נפגשו כבר לפני שנה וחצי, במסיבת-עיתונאים שנערכה למנהיג הסובייטי בדנמרק. לפני שבועיים נפגשו שוב, בבית-חרושת שוודי למסיבות-כדורים, וכהן ביקש מקוסיגין שיחתום לו על התעודה. כעבור יום נפגשו השניים במסיבת-עיתונאים, בה התקף עלי כהן את קוסיגין בשאלות על יחסי ישראל-ברית-המועצות, וגרס להתקפת-זעם אישית מצד קוסיגין. שיחתה לסיקור נרחב בעיתונות ובטלוויזיה בשוודיה. בצד ימין, החתים הכתב את ראש-ממשלת שוודיה, אולף פאלמה.

סה, גילו את הבורחת והסגיר רן אותה למיטרה.

תקריט לאנציעה איר-זה לכתב במחנה נח"ל יגאל גרלי, שביקר בתערוכת ה-צוירים של הצירית-הקדנית רותי לוי. יגאל עמד ליד ה-חלון עם כוסית ויסקי בידו. אחד האורחים נתן לו, בלי כוור, נה, דחיפה קלה, והכוס נפלה מהחלון על ראשה של הרקד-נית רותי סגל, שעמדה להי-כנס באותו רגע לחדר המדר-גות. רותי עלתה למעלה, נכנ-סה לחדר ושאלה בכעס: "מי זרק עלי את הכוס וקילקל לי את כל האפור?" גלאי ניגש אליה והתנצל. הדבר לא עור, רוני לקחה כוס משקה, וזרקה אותה בזעם על הכתב הנדהם.

ברוב מקומות העבודה מקבלים העובדים, מילבד מ-כורת 13, גם כמה בקבוקי-מש-קה לכבוד חג הפסח. אבל זי-וזה תלם, דיילת-היופי הרא-שית של רבדון, שחורה מקורס השתלמות בארצות-הברית, קי-בלה למשושה מהחברה גם מכונת ויד 404 לבנה וחדשה.

פסוקי השבוע

● מוזכ"ל ההסתדרות יצחק בן-אחרון, לנבחר ל-נשיאות, הפרופסור אפרים קציר: "ההסתדרות לא אוהבת להידחק!"

● הנ"ל להנ"ל: "פועלי ישראל נכונים תמיד להיות החמורים של המשיח - אבל לא של הקבלנים..."

● אבא אכן בראיון עי-תונאי: "יש לנו כישרון לאור מי מובק לייצר עצמנו לא רק את פסוקו של יום, אלא גם פרשת השבוע ופרשת החודש."

מפיק התוכנית הוא יוסי גר-דארד.

● המפיק מיכאל שווי-לי, זה שהנציח עלי-גבי הצור-ללוד את פישקה במילואים, מתכוון להפיק תוך שבועיים סרט על הפשיטה הישראלית לביירות. "יש לי כבר גיסיון לעשות סרט אחת-שתיים", אמר שווי. "זה יהיה סרט מתח בלתי-רגיל. אני עושה אותו לפני שחוטפים לי אותו."

● באחד מימי השבוע עי-צר סייר-בטיחות את הברדן אירי זוהר, שרכב על קטנוע ללא קסדת-מגן. "אדון זוהר, למה אתה נוסע בלי קסדה?" שאל הסייר. "תעזוב אותי", השיב השחקן. "אני רודף אח-רי זה שגנב לי את הקסדה!"

● חווייה גיימס בונדית עברה בשבוע שעבר על דויד וליזה בברוקלין, ועובדי המס-פרה שלהם. לפני מיספר שבו-עות נכנסה למספרה בחורה וי-ביקשה לצבוע את שערה. כע-בור יום היא באה שוב והסי-תפרה, וכך הלאה במשך כמה ימים. תמורת העבודה שילמה בצ'קים. לפתע חדלה לבוא. וי-במקומה חזרו הצ'קים מהבנק. בסוף השבוע שעבר ראה אחד העובדים את הבחורה עוברת ברחוב לפני המספרה. הוא הו-עיק את חבריו שיצאו לתפוס אותה. כשהרגישה הבחורה כי-סכנה פתחה במרוצה ונכנסה לאחד הבתים. הרודפים ארבו לה בחוק. כעבור רבע שעה היא הציצה מחדר המדרגות. גילתה את העוקבים, ברחת ל-הצר הבית ונעלמה שם כאלו בלעה אותה האדמה. ליידי אחד מפחי הזבל בחצר ראו העוק-בים ערימת זבל מפוזרת. הם ניגשו לפח, הרימו את המיכ-

שדור, יעקב שריה, שהיה מנכ"ל מיסדר-החינוך. יעקב שריה, אביו של יוסי שריה, שהוא מראשי עיריית מפא"י, טען בין השאר: "אני לא מבין מדוע תמיד משתתפת בחורה אחת ותמיד היא יוצאת-דופן. אחת המשתתפות ויתרה על המדינה. שנייה ויתרה על ית-רותה. רק הבחורים המשתת-פים מיושבים בדעתם. אני מתאר לעצמי שגם המפיקה היא בחורה." למען הדיוק,

עליזה עזיקרי וצביקה פיק
שיר בצרפתית וצביקה באיטלקית - שפות שאינן מוכרות להם. כדי לא לעשות בושות, הם לוקחים שיעורים בצרפתית ובאיטלקית אצל פרופסור לשפות זרות שעלה לארץ מברית-המועצות.

שותפות. עומדת רנה לפתוח בוטיק בכיכר המדינה בתל-א-ביב.

● גילוי חדש על התנהגותו של אדולף אייכמן, כי-תקופת מישפטו, הביא בשבוע שעבר מי שהיה התובע במיש-פט, גרעין האיוור, בתוכ-נית גלי-צה"ל, זכרון דברים, סיפר האונר כי ימים אחדים אחרי תחילת המישפט, הוקרן בהקרנה סגורה סרט דוקומנטרי נאצי על מחנות ההשמדה. כי-סרט חזו, מילבד אייכמן, סני-גורו רוברט פרוואצ'יים, אנשי התביעה, כמה משומרי של אייכמן וכמה מעובדי ה-בניין. באמצע הסרט הבחין האונר שאייכמן מעביר פתק לסניגורו. הוא ביקש שידליקו את האור ודרש לראות מה כתוב בפתק. אז התברר לו כי-אייכמן התמרמר עליך שנכחו אנשים זרים בהקרנה. בניגוד למה שהובטח לו, "אילו ידע-תי שיהיו אנשים נוספים", הוא כתב, "הייתי לובש את חליפ-תי ולא מופיע בסרבל אסי-רים."

● במסיבת-עיתונאים ש-רד הרמטכ"ל דויד ("דדו") אעזר, לכבוד יום-העצמאות, שאל אותו הכתב הצבאי של מעריב, יעקב ארן, איזה קייץ הוא חווה לישראל הש-נה? השיב לו הרמטכ"ל: "מה אני, מטרולוג?"

● האצנית הישראלית אסתר שחמורובירוט, ש-השתתפה בתחרויות האתלטיקה הבינלאומיות בדרום-אפריקה, משכה את תשומת-הלב לא רק בגלל הישגיה הספורטיביים: אסתר רצה בלי חזייה. כשנש-אלה מדוע, השיבה: "זה עניין של נוחיות. זה עוזר לי לשפר את הישגי."

● בהתקפה מוחצת על חוכנית הטלוויזיה עם צעירים ועל הצעירות שהשתתפו בה, יצא בישיבת מליאת רשות ה-

● חנופתו של ח"כ גח"ל יוחנן באדר, שנישק בהפגני-תיות את ידה של ראש-הממ-שלה גולדה מאיר, בליל ה-שימורים בכנסת, הרגיזה רבים. הובר הזכיר לוותיקי תנועת החרות מאמר-התקפה שפרסם אותו יוחנן באדר על גולדה מאיר, לפני הקמת המדינה. ל-אחר השבת השחורה. באותו מאמר, שפרסם בביטאונה של תנועת ז'בוטינסקי, המשקיף, התקף באדר את גולדה וטען, בצטטו פילוסוף הודי, כי שלו-שה דברים הם בלתי-אפשריים, ואחד מהם: להתווכח עם אשה.

● גולדה מאיר הצהירה בזמנו שאצלה יהודי חייב ל-דבר אידיש, אך דויד בן-גוריון חושב אחרת. כשטייל בשבוע שעבר ברחובות טבר-ריה, עצרה לידו מונית ומתו-כה ירדו זוג תיירים, שביקשו לצלמו. בין בני הווג ובן-גוריון התפתחה שיחה: בן-גוריון (ב-אנגלית): "האם תשובו לארץ לתמיד?" התייר (באידיש): "כן, בוודאי. זה כבוד גדול כי-שביטנו לראות אותך." בן-גוריון (באנגלית): "אידיש - זה לא השפה שלי. אתם צרי-כים ללמוד לדבר עיברית!"

● אילו ספרים הרשימו את דויד בן-גוריון בצעירותו? בראיון לכתב במחנה גדנ"ע, זאב סגל, הוא סיפר: "שני ספרים שקראתי בילדותי, עשו-עלי רושם כביר למשך שנים רבות. האחד היה אהבת ציון של אברהם מאפו, והשני אוהל הדוד תום של בוטשר-סטי, בתרגום עברי. וכמוכן - ראשון לכל היו סיפורי המיק-רא. קראתי גם סיפורת רוסיית"

● בתו של שרה-אוצר פינחס ספיר, רנה הולצי-מן, מנסה לשפר במיקצת את התקציב המישפחתי. יחד עם-אתי כספי, אשתו של עורך-הדין רם כספי, ועוד שתי